

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20527/2024
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Лазић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје из ..., чији је пуномоћник Милан Цветковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 166/24 (2018) од 25.03.2024. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против Вишег суда у Пожаревцу Гж 166/24 (2018) од 25.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 166/24 (2018) од 25.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 379/2022 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да јој на име накнаде материјалне штете за стварну штету од 17,17 м2 бруто дрвне масе багрема солидарно исплате 88.075,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженима на име трошкова парничног поступка исплати 259.875,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 166/24 (2018) од 25.03.2024. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 379/2022 од 15.11.2023. године .

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиљи на име посечених стабала на сувласничком делу кат.парцеле, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Наводима ревизије оспорава се оцена изведених доказа, чиме се заправо истиче битна повреда одредаба парничног поступка, а не погрешна примена материјалног права што не представља разлог за изјављивање посебне ревизије. Имајући у виду да се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 24.09.2018. године. Вредност предмета спора је 88.075,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић